

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

PROSINEC 1993

Ve stavení život neustává,
všechno se tu chystá na hody,
voní jehličí i kamna žhavá,
je to vůně míru, pohody.

Zimo, obcházej si naše prahy,
krabáťte se, cesty, od zmrazků,
buďsi ještě na sluníčko záhy,
ale stále je čas na lásku!

ale stare je čas na
ooo
ooo

krása přírody jde odjakživa ru-
ku v ruce s krásou lidského du-
cha, lidského snažení a umění.
Já osobně si velice vážím všech
lidí, kteří na Vysocku žijí. Ve
Vysokém lidí odedávna spojovala
stejná práce, radosti, starosti,
cít pro krásu a lásku k rodné
zemi. Naši lidé - lidé z hor-
vždy dovedli správně pochopit
danou situaci a dokázali se po-
stavit na stranu dobra. V našem
městě žilo nebo se narodilo mno-
ho významných lidí, jejichž prá-
ce a skutky mají pro nás i po
mnoha letech stále veliký význam.
Moje osobní přání je, aby zde
opět vyrůstali lidé takových
vlastností, jaké měli naši předko-
vé, lidé, kterých si každý váží,
kteří jsou svou uvědomlostí a
přístupem k ostatním lidem známi
nejen v našem kraji, ale v celém
světě. Aby se tak mohlo stát a
lidí k sobě měli blíže, je třeba
obnovit lidové tradice, zvyky
a svátky. Při těchto setkáních
vytvořit takovou atmosféru, aby
se lidé od srdce zasmáli a získá-
li opět smysl pro humor. Jedním
z těchto svátků jsou i svátky
vánoční a Nový rok. Při této pří-
ležitosti mne dovolu, abych Vám
poděkoval za pochopení ve věcech,
které se zrovna tak nedaří, jak
bychom si všichni přáli. Dále
Vám chci poděkovat za pomoc při
údržbě a výstavbě města. Velice
rádi slyšíme slova "Ve vašem
městě a okolí je opravdu krásně,
našel jsem zde mnoho přátel a
kamarádů, těším se na chvíle,
kdy se k vám opět vrátím a otev-
ře se přede mnou nezapomenutelný

pohled na Krkonoše". Přátelství a kamarádství je třeba se učit už od mládí, a hodně proto záleží na výchově našich dětí. Je třeba je učit poctivosti, lásce k přírodě, ale i k dobrému vztahu k ostatním, především starším lidem. K tomu všemu Vám chci popřát mnoho úspěchů, zdraví a hodně vytrvalosti. Svátky vánoční ať jsou pro Vás a Vaše blízké svátkem, který vyjadřuje radost a štěstí, ať je to den, kdy se všichni setkáte u štědrovečerní večeře v té nejlepší shodě. Do nového roku Vám přeji hodně osobních úspěchů a splnění všech Vašich přání.

Jindřich Matura
starosta města

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Zprávy MěÚ-

Prodej bytů.

Zastupitelstvo MěÚ rozhodlo o prodeji bytů v čísle 296. Cenové relace jsou v rozmezí cca 30-52.000 Kč a byly přijaty bez připomínek.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Dále rozhodlo zastupitelstvo darovat objekt hasičské/bývalé/zbrojnice divadelnímu spolku Krakonoš. Tímto gestem vyjádřili členové zastupitelstva svoji podporu kulturnímu dění, presentovanému divadel. spolkem Krakonoš.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Změna v zastupitelstvu-

Člen městského zastupitelstva poslanec za KDU-ČSL p. Milan Josífek resignoval na vlastní žádost z funkce člena MZ. Na příštím zasedání bude provedeno jmenování nového člena na základě volebních výsledků KDU-ČSL.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Vyznamenání -

Český výbor ČČK uděluje stříbrnou plaketu prof. MUDr. Jánškého dárce krve, kteří dovršili počet 20 bezpříspěvkových odběrů.

Mezi vyznamenanými stříbrnou plaketa je i paní Svatava Hejralová.

Blahopřejeme !

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Poděkování -

Tajemník MěÚ ing. Pavel Štěpánek

děkuje všem zaměstnancům MěÚ a všem občanům města, kteří se podíleli svou prací na jeho zvelebení a přeje jim i jejich rodinám klidné vánoce a hodně zdraví a úspěchů do nového roku.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Změna v odvozu popelnic je podrobně popsána v příloze našeho časopisu.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Tradiční prosincové setkání-

V neděli 5. prosince 1993 SPOZ a Městský úřad ve Vysokém nad Jizerou si Vás všechny dovolil pozvat na malou oslavu, která se koná pravidelně každý rok - vánoční setkání s důchodci.

Vánoční setkání je pro mne vždy příjemná, čestná a milá úloha. Z těchto důvodů bych Vám chtěl říci, že každé setkání s Vámi staršími považuji za velkou společenskou událost. Proto mi dovolu, abych jménem svým i jménem Vaším poděkoval těm, kteří toto krásné odpolední posezení pro Vás zajistili.

Poděkování patří manželům Trunečkovým, Slávce Hubařkové, Jitce Skrbkové, žákům základní a mateřské školy, učitelkám MŠ, Ivě Řehořové, paní Jiřině Doubalíkové, spolupracovníkům a zaměstnancům městského úřadu.

Jindřich Matura
starosta města

Přišla zima po roce,
zmrzlo nebe v potoce
a bruslení po ledu
píší kluci koledu

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
Kulturní okénko -

Překvapení v Krakonoši

Že divadelní spolek Krakonoš nezahálí, to naše veřejnost ví. Čerstvým dokladem toho je i uvedení hry "Nepijte vodu", kterou jsme shlédli v sobotu 27.11.1993 jako premiéru. Režie se ujala paní Maruška Trunečková a výběrem hry Woody Allena si věru svůj režizérský debut nijak neusnadnila. Přesto se zhostila

této práce se ctí. Typově velmi dobře obsazené představení doplnila i novou tvář na vysockém jevišti, když roli velvyslaneckého tajemníka obsadila panem Vládou Vodsedálkem. V elegantním zjevu a přiměřeném projevu hlasovém i pohybovém by nikdo nehledal ochotníka - začátečníka. Člověka to svádí k domněnce, že díky přes 200 let staré ochotnické tradici sextady divadelní vlohy nejen dědí, ale i od malička vdechují s čistým /zatím/ vzduchem. Šťastnou rukou režie vybraní aktéři se zhostili svých rolí dobře, ba výborně /pan Robert Nesvadba/ a obecenstvo plného sálu se výtečně bavilo od začátku až do konce. Dobře hercům vycházel humor slovní i pohybový, perfektně vyšla střelba a všichni bezvadně ovládali role, což je výhodou mladých lidí pro jeviště - prostě mají dobrou paměť. Výprava kostýmová byla vhodně volená, rekvizity rovněž a dobře členěná, funkční a relativně jednoduchá scéna - to vše zaslouží pochvalu, právě tak jako doprovodná hudba a scénická světla. Snad jen drobná připomínka, a to ne právě vhodné obutí "pana sultána" na recepci, které i pod dlouhým oděvem bylo vidět, a kufry amerických turistů bez jediné hotelové nálepky. Ale to se dá určitě pro vánoční představení upravit. Většině našich občanů je známo, kolik píle, času a starostí dá nacvičení divadla, a právě proto vysockým ochotníkům fandí a jsou hrdí na to, že zdejší divadlo má tak dobrý zvuk. V řadách premiérových diváků bylo slyšet, jak se dobře pobavili a že půjdou o vánocích znovu. Přejeme proto celému osazenstvu hry úspěch pro obě vánoční představení /25.12.93 večer a 26.12.93 odpoledne/ a děkujeme všem za dobrou zábavu.

Adéla Hanušová

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
Co jsem objevil v okresním
archivu -

Ant.Švehla byl čestným občanem
Vysokého

Před šedesáti lety 13.12.1933 odeslalo vysocké městské zastupitelstvo paní Bohumilě Švehlově dopis vyjadřující soustrast se smrtí jejího manžela Antonína Švehly. Tento dopis

je zajímavý tím, že je v něm pan Švehla uváděn, jako vysocký čestný občan. Antonín Švehla, jeden z nejvýznamnějších českých politiků první třetiny dvacátého století, se narodil 15.4.1873 v Hostivaři, kde též sedláčil. Pomáhal utvářet agrární stranu, v níž se stal r.1909 na dlouho předsedou. Byl poslancem v českém zemském sněmu, od r.1916 jednatelem a později místopředsedou Národního výboru. v Kramářově vládě ministrem vnitra, v letech 1922-29 potřikrát ministrem a později předsedou. Zemřel 12.12.1933 po skoro pětiletém marném zápase s nemocí.

Paní Švehlová poděkovala za vyjádřenou soustrast v dopise, který došel 11.1.1934 a byl čten na schůzi vysockého městského zastupitelstva 30.1.1934. V okresním archivu v Bystře nad Jizerou vyhledal

Michal Jakl

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
S devadesátníky se roztrhl pytel. Minulý měsíc se objevilo jméno paní Boženy Melichové, rozené Kramářové, v časopise Větník. Oslavovala své devadesátiny a podle jejích vlastních slov důkladně, celý týden.

Paní Melichová strávila téměř celý život na Rovni. Tam se narodila, tam se vdala, tam vyrůstaly její 3 děti. Před dvěma lety ochořela, a tak si ji přivezla dcera, paní Rónová, k sobě domů a starostlivě o ni pečuje.

Paní Melichová je usměvavá babička, vlastně praprababička, protože její pravnučka už také vychovává tříletou Veroniku. Ostatně, ti špuntí, co se sešli na jejích narozeninách, jsou její největší radostí. A má je pěkně prokouknuté.

Když babička vzpomíná na život na Rovni, oči se jí rozzáří: "Žilo se tam pěkně, po sousedsku... Hospodařili jsme, nejdřív soukromě, pak v JZD a nakonec jsem pracovala v rostlinné výrobě st.statku. A v zimě

vedením paní ředitelky Šíkolové, a za účasti učitelek Nedomlelové, Štěpánkové a Metelkové. Poté předvedli svůj program členové recitačního kroužku, který připravila Iva Řehořová. Dále měli důchodci možnost poslechnout si několik pěkných písní, které jim zahrál ing. Milan Truneček. S ním pak v programu vystoupily - paní Marie Trunečková s pěkným vyprávěním z Chodska, Jitka Skrbková s poudačkou spisovatelky Marie Kubátové-Krakonošova neujesta a paní Slávka Hubačiková s poudačkou Prokopa Háška - Poculený vánoce. Poslední jmenovaná také program uváděla a zazpívala. Vánoční stromek doladoval předvánoční atmosféru a čajové pečivo, které tak krásně vonělo, připomenulo kouzlo domova a Štědrého dne. Všem účinkujícím bez rozdílu a všem, kteří se o toto pěkné adventní odpoledne postarali, patří dík nás všech důchodců. Víte, že se nás sešlo přes 70? Rádi se sejdeme, rádi se vidíme a bylo nám moc dobře. A kdyby nám to bylo umožněno, setkat se takto aspoň 2x do roka, udělali byste nám velikou radost. Doba je složitá a my si chceme umět najít cestu od člověka k člověku. Ještě jednou veliký dík!

Vděční důchodci.

Koleda, koleda,
život se nepředá,
a přece toho dá dosti.
Jak rybí šupinka na síti
kež se nám každý den zatřpytí
do šťastné budoucnosti

xx

Prosinec - měsíc, který s sebou nese kouzlo vánoc, zvyků, lidmi je vítán z různých důvodů. Děti se těší na Barborku, která jim naděluje do punčoch, na Mikuláše s čerty a nejvíce se samozřejmě těší na štědrovečerní nadílku pod stromečkem. Pro ty starší je to návrat domů - prázdniny, pro jiné už jen vzpomínky na vánoce doma strávené. Každý rok je to vánoční doba pro každého z nás trochu jiná, ale pokaždé má své

kouzlo. Vánoce jsou nejkrásnější období v roce, na které se těší snad každý z nás. Na chvíli odložit všední starosti a nechat se unášet romantikou rozsvíceného stromečku, koled a radostí dětí.

Vánoční doba začíná adventem - předvánočním obdobím, je to doba půstu, dříve se nekonaly taneční zábavy ani jiné radovánky. Nastala doba přástek, drání peří a jiných prací spojených s vyprávěním nejruznějších příběhů. K tradičním zvykům patří trhání třeshňových větvíček - Barborek, které do svátků rozkvétají. Pro neprovdané dívky jsou větvíčky symbolem svatby. Těžko říci, jak přišel člověk na myšlenku donést si do bytu celý strom. Jak je to tedy s naším vánočním stromkem, bez něhož si vánoce snad ani nedovedeme představit? Přišel k nám pravděpodobně počátkem 19. století z Německa. Praha viděla tento kouzelný symbol vánoc poprvé v roce 1812, a to zásluhou ředitele Stavovského divadla Jana Karla Liebicha, který svým přátelům přichystal nečekané překvapení. Po večeři, když otevřel dveře sousedního pokoje, spatřili okouzlení hosté štíhlou jedličku, ozdobenou mnoha zářícími svíčkami a pozlacenými řetězy. Dojem byl zřejmě tak silný, že vzbudil u přítomných touhu nejen zážitek opakovat, ale sdělit i dále. A tak se zvyk zdobení vánočních stromků šířil do pražských domácností, později i na český venkov. Zde byl vánoční stromek zdoben domácím pečivem, perníkem, ovocem, podomácku zhotovenými papírovými ozdobami a svíčkami.

Nesmíme opomenout ani jmelí, je symbolem štěstí a pohody, stále živa tradice polibku pod zavěšenými snítkami, ať už zeleného nebo zláčeného jmelí se jak záruka věrné lásky a porozumění vine celými staletími.

Koncem roku 1796 se v kostele ve Starém Rožmitále poprvé rozezněly tóny České mše vánoční, jejímž autorem byl Jakub Jan Ryba. Přechkala desetiletí a dnes si už

nedovedeme vánoce bez půlnoční
mše ani představit.

Jitka Nosková, III.roč. RŠ

Už přišel zas
stříbrný čas,
jak zvonky zvoní
ten hlas uvnitř nás.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Barborka -

Když byly naše děti malé, dáva-
ly si na Barborku a na Mikuláše
za okno punčochu. Když už byly
větší, napadlo mě jednou, že
bych mohla Barborku dělat já.
Vyprávěla jsem tedy dětem, že
už bude brzy Barborka chodit a
že jistě také přijde k nám. Ten
večer, čtvrtého prosince jsem
si vzala na sebe větší deku a na
hlavu veliký šátek, který jsem
si stáhla hodně do obličeje, aby
mě nikdo nepoznal. Zazvonila
jsem malým zvonkem a vešla do
kuchyně. Děti se hned pomodlily
a já změněným hlasem se jich pta-
la, jestli jsou hodné a nezlobí
maminku a tatínka. Pak jsem jim
nadělila všelijaké cukroví a ode-
šla. Když jsem se za chvíli vrá-
tila, říkaly mně, že u nich byla
Barborka a ukazovaly, co dostaly.
Netrvalo to dlouho a malý Jeník
povídá: Mami, já už skoro všechno
cukroví snědl, jdi ještě dělat
Barborku! Mě to hrozně překvapilo
a povídám: Jak to myslíš? A
on : Já jsme se Ti koukal na no-
hy a tys měla bačkory, co pořád
nosiš, a vím, že ti je šil strej-
ček Hásků z Vysokého, ty co se
zapínají na knoflíčky. Nevěděla
jsem, co mu mám na to říct. A tak
na "Barborku" si na to vždycky
vzpomenu. Od té doby uplynula už
hezka řádka let, ale do smrti si
tuto příhodu budu pamatovat.

Anna Fišarová

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Proč se těším na vánoce?
Odpovím vám na to krátce.
Když přijde ježíšek,
rozbalím si balíček,
já, to je věciček !

Až kapra sníme,
všichni se vyfotíme,
koledy zazpíváme,

pozdě jdeme spát,
můžeme si přát.
příští šťastné vánoce.

Aleš Hejral 5.tř.

Každá rodina dodržuje jiné vá-
noční obyčeje. Někde mají k slav-
nostní večeři kapra, jinde řízek
či rybí polévku. Spousta lidí, hlavně
děti, na Štědrý den nic nejí, aby
mohly spatřit zlaté prasátko.
Zvyky jsou vzpomínkou na dřívější
časy, kdy se lidé měli víc rádi a
vážili si více věcí kolem sebe. Ty-
to obyčeje jsou krásné a měly by
se dodržovat.

Jancáková Iveta 7.tř.

Možná, že si vaše babička či děde-
ček vzpomenu na Vánoce prožité ta-
dy na horách v malých zasněžených
chaloupkách. Na ráno, kdy třesku
mráz zalézá pod nehty, sypký sníh
krupe pod nohama a ostrý severák
barví dětské tváře.

Možná i na okamžiky, kdy se po bí-
lých hřebenech Krkonoš rozlévá růž
a červen slunečního jasu. Už tu ne-
ní ten sníh, ale drahé kaménky ro-
zehráte všemi barvami. A dětské oči
zazáří nadšením.

Lucie Bartošová Adéla

Ruprechtová 8.tř.

Dnes už si těžko dovedeme předsta-
vit, jak naši dědečkové a babičky
prožívali vánoční svátky. Dětský
zrak neupoutávala televize, nýbrž
stromček, který nebyl zdoben
třpytivými ozdobami jako dnes, ale
jablky a perníčky. A přece to byla
nevýslovná krása.

Štědrovečerní stůl byl chudě
prostřen, většinou to byl hubník,
jablka, voňavá vánočka a pár oříšků.
Ale světnička byla zdobena betlémem
s vyřezávanými postavíčkami a krás-
nou kometou. Štědrý večer byl naplněn
tichem a tajemným kouzlem, do ně-
hož zaznívaly vánoční koledy.
Dříve než ponocný odtroubil půlnoc,
byl čas uložit děti do postýlek a
odejít na půlnoční.

E.Nesvadbová 7.tř.

Vánoce již přicházejí,
zimu s sebou přivážejí,
sníh už padá na domy,
na ulice, na stromy,
sněhový je celý kraj,
celý kraj jak bílý ráj.

vánoční koledy všude znějí,
o zrození Krista vyprávějí,
ano, to jsou Vánoce,
přišly opět po roce,
dárky s sebou přinášejí,
radost, štěstí rozšívají.

Hana Hladíková, 8tř.

Zvedl svoji těžkou hlavu, na
které ležela tíha unavy. Bílé
vlasy mu padaly přes ramena a
svým třpytem tvořily nejkrásněj-
ší hermelín. Otevřel své moudré
oči, hluboké a veliké, že se do
nich vešel celý svět. O jeho
tvář, plnou vrásek, se opíralo
slunce. Usmál se. Ta námaha za to
stála. Má vše připraveno. Ukli-
dil, ustlal nejkrásnějšími peři-
namí a do oken pověsil zcela no-
vé, nejhezčí krajkové záclony.
Až se setmí, pojedou za dětmi.
Jako správný dědeček jim přece
musí jedenkrát za rok splnit přá-
ní. Copak si to přeje Martinka?
Panenku? A jestlipak byla hodná?
Samozřejmě, holčičky jako je Mar-
tinka, ty si vždy zaslouží pa-
nenku. Zato Vašek. No jo, ten
uličník si zase přeje motokáru.
Kdepak, až přestaneš dělat do do-
mácích sešitů kaňky, tak ti ji
možná dám, ale takhle ti raději
přinesu pravidla pravopisu.

A copak to máme tady? Stařec
zvedl z okraje stolku jednu za-
pomenutou obálku. Jak se mi to
mohlo jenom stát, že jsem právě
toto přání přehlédl. Ach jo, asi
opravdu stárnu. Zamyslel se bělo-
vlasý muž a začal se do úhled-
ných řádků, psaných dětskou rukou.

"Milý Ježíšku. Odpusť mi, jestli
se jmenuješ jinak, ale myslím, že
jsi hodný a nebudeš se zlobit. Již
hodně dlouho v sobě nosím jedno
veliké přání, sen. Zdál se mi už
když jsem byl hodně malý. V tom
snu k nám přišel jeden moc hodný
pán. K "nám" - znamená k mamince a
ke mně a ten pán byl můj ztrace-
ný tatínek a přinesl mi malé ště-
nátko. Prosím Tě Ježíšku, já Ti
slibuji, že budu moc hodný, už
nebudu jezdit po schodech na kolo
le a budu si čistit zuby a pomá-
hat mamince, jenom mi, prosím, naděl

pod stromeček tatínka.

Stařec dočetl, několikrát obrá-
til v ruce list s tímto zvláštním
přáním a marně hledal podpis, ne-
bo adresu. Kterýpak zapomnětlivý
kluk mi to asi poslal? Potom se
ale usmál. Není to nakonec jedno?
On si ten správný tatínek takové-
ho správného kluka určitě najde.
Vzal do ruky svou stříbrnou hůl
a cinkl jí o křišťálovou podlahu
svého paláce.

V domcích se pomalu rozsvěcela
okénka. Malý Péta klečel na židli
a koukal se na třpytivý sníh. Jak
je to dávno, co poslal Ježíškovi
své přání a pořád nic. Utřel si
rukávem usazenou tvář a popotáhl.
Maminka jej něžně pohladila po
vlasech. "Copak je, Péto? Ty nemáš
radost? Dostal jsi přece tak hez-
ké hračky?" Péta si honem otřel
obličej. "Já mám radost, velikou,
ale" Péta nedopověděl. U
dveří cinkl zvonek. Jako by od-
startoval důležitý závod, Péta
běží jako o život. Cítí jak mu
něco zvláště svírá srdíčko.
Otevře dveře a za nimi stojí? Kdo
to je, tenhle vysoký pán? Péta
ho nikdy neviděl, ale co to je to
malé bílé, co se tak divně chvě-
je, co je to ta bílá kulíčka?
"Ahoj, Péto. Přinesl jsem ti ma-
lý dárek. Máš rád pejsky?" Muž
postavil to malé nic na zem a než
se stačil narovnat, visel mu Pé-
ta na krku a křičel na celý dům:
"Maminko, pojd sem honem, tatínek
se vrátil!" Ten muž a ta žena,
co nyní stáli proti sobě, i ten
nerozumný kluk i ona cítili, jak
jim cosi teplého a zvláště slané-
ho stéká po tvářích. Péta se po-
díval na zasněženou zahrádku a
zdálo se mu, jako by slyšel tiché
cinknutí. Honem začal mávat svou
drobnou ručkou neviditelnému
návštěvníkovi. "Komu máváš, Péto?"
zeptala se maminka. "Ježíškovi,"
odpověděl nadšeně Péta. "Ale
vždyť žádný není. Zázraky se dějí
pouze v pohádkách." Ale Péta ne-
poslouchal. Dostal přece svůj vy-
toužený dárek. Muž ho k sobě něžně
přitiskl a usmál se na jeho
maminku:

"Nech ho. Copak ty nevěříš na zázraky? Teď právě přišel jejich čas. Jsou vánoce"

Daniela Hejralová

Vánoční snění ...

Když zima ovládne celý kraj a sněhová peřina zahalí hořské chaloupky, ucítíme všude kolem sebe přeslادkou vidinu vánočních svátků. Chladný vítr rozfoukává bílé tanečnice po vrcholech hor. Ohýbá namrzlé větve prokřehlých stromů, nad které se polehoučku vyhoupla první hvězda. A když se na vánoční nebe vyhoupne měsíc jako rybí oko a kdesi v dáli uslyšíme slabounký hlas rolníček, je čas vykročit přes blyštící se pláň ke staříčkému kostelu. Je tichá noc, svatá noc a pomalu utichá rozmluva lidských duší. A já stojím v mrazivé noci a mlčky se dívám na nebe : je ta zářící hvězda Betlémská jenom můj malý vánoční sen?

Kateřina Jandourková
II.roč.-RŠ

Na bílém ubrusu
tak jako loni,
z mísy se kouří
a rybou to voní.

Jedli jste už opilého kapra? Stalo se to před vánoci, asi před sedmdesáti léty. V novinách byl inzerát - Vánoční novinka - mořské ryby. Tatínek pekař a obchodník se smíšeným zbožím je hned objednal. Ryby byly ve velikých kulatých koších, už bez hlavy a vnitřností, obložené ledem, takže byly zmrzlé na kost. Nožem nešly krájet, porce se musely sekat sekerou na špalvu. Zájemců bylo dost, ale kupovali jen po jednom kilogramu. Po vánocích však by byli kupovali ještě, ale ryby už nebyly. Byla to pochoutka, protože neměly žádné kostičky. Později se k nám do rodiny dostal švakr - rodilý Pražák, a tak jsme se rozhodli, že koupíme na Štědrovečerní večeři kapra, a to raději dřív a živého, a

mořské ryby si necháme na Silvestra. Kapra jsme dali do velkých necek plných vody a chodili se na něho dívat, jak se vesele ve vodě pohyboval. Ale třetí den ležel chudák bez hnutí na jednom místě. Strkali jsme do něho, ale kapr nic. Zrovna přijel z Prahy bratr a slíbil, že přivede kapra k životu. Všichni jsme však museli jít pryč. Netrvalo dlouho, šli jsme se podívat na kapra a ten vyskakoval, házel sebou až nepříčetně. Volali jsme rodiče : Kapr se zbláznil, kapr se zbláznil! Tatínek jen kroutil hlavou a ani nepromluvil. Kdo to neviděl, nevěřil by, čeho je kapr schopen. Pak se bratr přiznal, jak kapra přivedl k životu. Namočil totiž kousky rohlíků do rumu a hodil je kaprovi do vody. Kapr si asi pochutnal a ožil. Teď byla jen starost, kdo ho zabije. Nikdo z nás na to neměl povahu, a tak jsme požádali souseda. Od té doby jsme zůstali věrni mořským rybám a pro švakra se chodilo každé vánoce pro "kapra na černo" do hotelu Mařatka. Jarmila Havlíčková

V předvánočních dnech navštíví dívky I., II. a III. ročníků Rodinné školy ve Vysokém nad Jizerou několik míst se zajímavým programem, a to: 13.12.1993 Dům pečovatelské služby v Semilech, 14.12. Domov důchodců - Rokytnice nad Jizerou, ve středu 15.12. Dětský domov Tereza pro postižené děti.

Těm lidem udělají velkou radost už tím, že si našly volnou chvíli a připravily pro ně zajímavý program ve formě besedy se zpíváním krásných vánočních koledí a s rozdáváním medových perníčků, které dívky samy upekly a ozdobily. Do těchto míst tak vnesou už nádhernou vánoční náladu.

Klára Janalíková, III.roč.RŠ

Tak lehce padá bílý sníh,
zdá se mi bělejší
než v dobách minulých

Kam o vánocích?

Do Betléma! Do Betléma? Ale jak? a kam?

Přece do Staré Vsi k pomníku padlých a starou cestou nahoru do čísla 19 u Poloprutských. A tam se vám

otevře kouzelná světnička a budete rázem obklopeni poesíí vánoc. A paní Mařenka Poloprutská stiskne neviditelný knoflík a krásný chodící betlem se začne pohybovat.

Kdo ho zhotovil?, ptám se :
Můj strýc Petr Slavík, odpovídá paní Mařenka. Stavěl ho mnoho let, začal někdy ve 30 letech. V roce 1950 se musel ze stavení vystěhovat, protože se rodina rozrostla. Koupil si sousední chalupu a se svými svršky stěhoval i betlém. Měl radost, když se turisté chodili na betlém dívat.

Jak se dostal betlém k vám?
Když strýc 1983 zemřel, zdědila jsem betlém i diváky. Chodila jsem ho pravidelně pouštět pro rekreanty. V roce 1990, když se situace změnila, rozhodli jsme se s mužem a vybudovali jsme v bývalé stodole tuto světničku, betlém i tu trochu starých věcí a památek po strýcovi jsme sem přestěhovali a tak ho muži pouštět kdykoliv. Jsem už v důchodu.

A vstupné?

Dobrovolné.

Strýček by měl určitě radost, že jeho dlouholetá práce nepřišla nazmar.

Ještě bych vám něco ráda řekla. A napište to do Větrníku.

18.prosince v sobotu v 11 hod. dopoledne bude v televizním vysílání KANAFAS i o našem Betlému.

Za hezký zážitek děkuje

L. Hnyková

oooooooooooooooooooooooooooo

P o d ě k o v á n í -

Děkujeme všem, kteří svými vzpomínkami přispěli do tohoto čísla a přejeme všem čtenářům spokojené bílé vánoce. Zároveň se omlouváme všem, jejichž příspěvky jsme pro nedostatek místa neuveřejnili, učiníme tak v příštím čísle

Redakce

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Děkuji za sebe i za všechny děti /32/, které chodí do dětského souboru "Vrahčáci" za pěkný přístup paní ředitelky Nýdrlové, které nám i v letošním roce dala k dispozici školní tělocvičnu, kde se scházíme každý čtvrtek na 2 hod. ke zkouškám. Děkujeme i panu starostovi Maturovi, který už třetím rokem nás nechává ve škole zdarma.

Sl. Hubačiková ved.souboru

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Paní Vilma Tichá děkuje firmě P a P za rychlou a kvalitní pomoc v kalamitní situaci. Je hezké, může-li se člověk na někoho tak spolehnout.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

O z n á m e n í -

Zveme příslušníky a přátele církve československé husitské na bohoslužby o vánočních svátcích :

19.12. bohoslužby ve 12.30 hod.

24.12. půlnoční ve 22.30 hod.

25.12. bohoslužby
s přispěním dětí
ve 13.30 hod.

31.12. poděkování s rokem
v 16.00 hod.

1.1.94 Nový rok ve 13.30 hod.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

NABÍZÍME možnost uskladňování strojů, materiálu na paletách v krytých prostorech ve Vysokém nad Jizerou.

DOHODA na tel. 0441 631326
v době od 8 - 12 hodin

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Naše biletářka.

V prosinci 1993 dožila se Mařenka Patočková, jedna z nejstarších členek Divadelního spolku Krakonoš, 80 let a po celý život je věrná našemu městečku. Narodila se v rodině, která přála divadlu a dle pamětníků už její otec byl výborný komik a dovedl pobavit obecenstvo. Aktivní část

života věnovala prospěšné práci k užitku spoluobčanů a zděděná náklonnost ji přitahovala k budově divadla. Tam nejen navštěvovala oblíbenou divadelnici babičku Hejralovou, ale dlouhá léta zastávala v Krakonoši místo biletářky a svoji oblíbenou židli, vpravo od hlavních sálových dveří, tam má dosud. Sil s věkem ubývalo, ale nám všem se zdá Mařenka stále stejná. Oblíbená místa na lavičkách na náměstí nebo před poštou stále ještě při pěkném počasí navštěvuje, posedí, pohovoří s okolajdoucimi a počká, aby se jako hluboce věřící mohla účastnit bohoslužeb v kostele. Žije nyní v pěkném pokojíku městského domu pro pensisty s oknem do parku a je v dobré péči žen z příbuzenstva. Stále se zajímá o dobré dění v rodném městě, oknem sleduje spoluobčany jdoucí okolo nebo reje veverek a život opeřenců v parku, o čemž pak dovede pěkně vyprávět. Bylo by od nás nevděkem, kdybychom kulatého výročí dlouholeté členky a biletářky spolku nevzpoměli.

Přejeme proto jménem spolku Krakonoš a jistě i jménem všech spoluobčanů Mařence Patočkové hodně zdraví a spokojený, klidný život. Dále jí přejeme - a tím vlastně i sobě - abychom ještě dlouhá léta mohli tuto rázovitou osobičku Vysokého nad Jizerou na jejích oblíbených místech potkávat.

Jménem spolku Krakonoš
Adéla Hanušová

oooooooooooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA =

=====

Ž i v o t n í j u b i l e a

oslavili a oslaví v prosinci
tito naši spoluobčané :

T ř í č -

7.12. Božena Kučerová	83 let
1.12. Ludmila Steinerová	81 let

S t a r á V e s -

17.12. Anna Babcová	77 let
1.12. Miroslav Kluc	71 let

S k l e n a ř i c e -

31.12. Marie Habová	72 let
---------------------	--------

V y s o k é n a d J i z e r o u -

28.12. Anna Dvořáková	82 let
13.12. Václav Fohl	77 let
30.12. Miloslav Chvalina	86 let
17.12. Marie Patočková	80 let
13.12. Rudolf Smola	87 let
21.12. Ludmila Kubíčková	73 let
31.12. Josef Soukup	72 let
12.12. Milada Soukupová	70 let
10.12. Vilemína Tichá	70 let

Všem jubilantům přejeme dobrou
pohodu a pevné zdraví!

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MĚÚ Vysoké nad Jizerou
- Větrník č.12 -1993, vedoucí
redaktorka Ludmila Hnyková,
náklad výtisků 400 ks, obsah
stran 12, cena 3,-Kč.
Příspěvky a informace zasílejte
do 15.kazdého měsíce na MĚÚ
Vysoké nad Jizerou PSČ -512 11

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZMĚNA ODVOZU POPELNIC

ROTES
technické služby

[0432] 92 681-2
ROKYTNICE NAD JIZEROU

Vážený zákazníku,

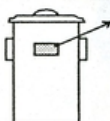
z důvodu ukončení provozu skládky TKO ve Sklenařicích ke dni 31.12.1993 bude naše firma využívat od 1.1.1994 nově vybudovanou skládku v Košťálově. Toto vynucené opatření se zákonitě projeví ve zvýšení nákladů na odvoz komunálního odpadu, který naše firma zabezpečuje.

Vzhledem k tomu, že v některých obcích probíhá částečná separace odpadů a na základě četných připomínek občanů zavedeme od 1.1.1994 individuální týdenní svoz odpadků realizovaný přes sběrné nádoby 110 lt (popelnice). Popelnice budou označeny samolepkou na jednorázové použití, kterou posádka sběrného vozu při požadovaném odvozu odpadků znehodnotí.

Samolepky si občané budou kupovat na místech, která určí městské a obecní úřady v místě svozu a tato místa budou oznámena na plakátech umístěných na vývěsních tabulích, městským rozhlasem a způsobem v místě obvyklém.

Jedním z prodejních míst bude i kancelář firmy ROTES v Dolní Rokytnici nad Jizerou.

POPELNICE NEOZNAČNÉ SAMOLEPKOU NEBUDOU ODVEZENY.

Proto žádáme všechny uživatele popelnic, aby označili popelnice samolepkou dle náčrtku a po označení je otočili samolepkou k silnici.

Ceny pro jednotlivé svozy včetně 5 % DPH.

Harrachov	33,- Kč (1 popelnice - 1 svoz)
Rokytnice, Jablonec	29,- Kč (1 popelnice - 1 svoz)
Vysoké, Roprachtice	25,- Kč (1 popelnice - 1 svoz)

Svozový plán.

pondělí - úterý	Harrachov
úterý	Vilémov, Paseky nad Jizerou
středa	Jablonec nad Jiz., Vysoké nad Jiz., Roprachtice, Hradsko, Františkov
čtvrtek - pátek	Rokytnice nad Jizerou

Tento systém svozu se týká všech uživatelů, tedy i popelnic podnikových, u rekreačních objektů, bytových jednotek stavebních družstev i bytových jednotek ostatních podniků a organizací.

Nadále se nemusí hlásit změny v počtu popelnic.

Veríme, že i když toto opatření není příjemné pro žádnou stranu, nebude přibývat nepořádku po obcích. Občané budou přemýšlet, co s odpadky, které se dají zlikvidovat jiným způsobem a již ani v současné době do popelnice nepatřily.